

LA SENYERA FEDERAL

Porta-veu de la Joventut || Republicana Federal

Any II

REDACCIO: August, 14, baixos
ADMINISTRACIO: Plassa Olózaga, 10, ent.
No responem dels articles firmats.

Tarragona 12 de Janer 1908

Preus de subscripció
Catalunya y Nacions ibèriques, trimestre, 1'50 pts.
Estranger..... 2'00

Nom. 15

LA CAMPANYA PEL SUFRAGI

A Tarragona, a la nostra antiga y bella ciutat li ha cabut l'honor d'esser l'escullida per comensarhi aquesta bella campanya iniciada a Catalunya en favor del Sufragi universal tan alevosament menassat per en Maura.

A tres quarts d'onze del matí del passat diumenge arribaren a nostra ciutat els diputats Srs. Carner, Corominas, Hurtado, Salvatella, Rodés, Calvet y Vallés y Ribot, acompanyats d'alguns amics, entre ells el Sr. Cases-Carbó, y de diversos representants de la premsa barcelonina, essent rebuts a l'estació per una compacta multitud que'ls victorejà llarc espai de temps.

També hi assistiren el diputat per Gandesa Sr. Caballé Goyeneche, els regidors federals En Pere Redón y En Ramón Caballé, els Presidents del «Centre Federal», «Joventut Federal» y «Unió Democràtica Nacionalista» y redactors de *Catalunya Nova* y *LA SENYERA FEDERAL*, etc., etc.

Comensa el miting

Vora tres quarts de quatre entraren els oradors y les nombroses comissions y representacions que'ls acompanyaven, a l'escenari del teatre, essent rebuts per una ovació entusiasta que durà alguns minuts, de la multitud immensa que, de gom a gom, omplena'l teatre.

EL SENYOR CABALLÉ Y GOYENECHÉ

Després d'expressar ab paraula modesta'l perquè ocupava la presidència, explicà la finalitat del miting y llegí les adhesions rebudes al mateix y que ja donarem al final d'aquesta ressenya.

Parlà a seguit

EL SENYOR SALVATELLA

Digné que sols pel sufragi universal pòden manifestar els pobles la seva voluntat, y que per ell tan sols, pogué expressar la seva Catalunya.

Analisant el projecte den Maura negà que avui a Espanya y a Catalunya tinguessin plenitud de vida les corporacions pera donalshi el dret d'elegir representants seus en el Municipi.

Afegí que'l fet de suprimir en absolut el sufragi, en el nomenament dels diputats provincials, es un insult encara més gran al poble y en especial al de Catalunya.

«O el projecte den Maura estroncarà la vida de Catalunya o el poble per tots els medis s'oposarà a aquest arrebbassament de la seva voluntat. Aquest es el dilema que tenim avui a Catalunya. Y jo faig la promesa davant de Catalunya, que combatré en tots els terrenys aquest projecte den Maura, y aqueixa mateixa

promesa us faig en nom de tots els meus companys».

EL SENYOR CALVET

«Nosaltres, que som demòcrates, no podem passar de cap manera per aquest projecte que vè a barrar el pas de Catalunya».

Mentres els oligarques no varen creure que'l poble que embrutien y dominaven, se pogués redressar, no varen combatrel. Però quan varen veure que'l poble de Catalunya s'aixecà com un sol home contra ells, han volgut tallarli el pas. Heusaquí el per qué del projecte den Maura.

Nosaltres passejarém per tot arreu de Catalunya aquesta bandera del sufragi universal, que constitueix el nexxe de la seva vida.

Nosaltres, els diputats per Catalunya, al fer el balans, al deixar d'esser diputats, de lo que haurém pogut obtenir lluitant per la nostra terra, hauriem de liquidar ab un grós saldo en contra si deixéssim que al nostre poble se li arrebbassés el sufragi universal, l'única arma que posseeix pera manifestarse y lluitar contra'ls seus enemics.»

EL SENYOR RODÉS

«Crec que lo que está realisant la Solidaritat catalana y que ha comensat en aquesta democràtica ciutat de Tarragona, no se'n pot dir una campanya de propaganda, perquè tots n'estém convenuts dels ideals que han propulsat aquesta campanya».

Perqué'l sufragi universal es indiscutible, no tan sols en teoria, sinó en la pràctica. Lo primer, perquè tota la ciencia política dona la raó als seus partidaris; lo segon, fixantnos a Catalunya, perquè'l sufragi universal es la única forsa ab que compta'l poble de Catalunya, que ens ha donat la seva representació.

Y, creieuho, en Maura fa política positiva, com nosaltres, però la fa diferent...

Si triomfés el projecte den Maura s'entronisaria una oligarquia molt mes funesta que les que hem combatut y venut.

Peró ademés, jo entenc que, com va dir en Carner, si deixéssim que triomfés el projecte den Maura, cometriem una traició, perquè nosaltres, els diputats solidaris, som fills del sufragi universal y lo primer que hem de fer es defensarlo.»

EL SENYOR HURTADO

«No fem—us dic, com us ha dit en Rodés—un miting a favor del sufragi universal, sinó que'ns posém en contacte ab el nostre poble, pera rebre aquella forsa moral ab la qual podem parlar y exigir.

Jo no creia mai, al sortir diputat, que haguéssim de combatre pel sufragi universal, la conquesta del qual agavellà la feina dels avis, pera que trobéssim nosaltres el camí aplanat pera apoiarhi les noves orientacions socials y polítiques que nosaltres representém. Aquest fet me ve a donar la raó en aquella amistosa conversa que vaig sostenir ab una de les mes brillants personalitats de la joventut catalana, que creia que'ls partits liberals havien fracassat per tot. No, no, ja ho veieu, hem de tornar a afirmar y sostenir l'esperit lliberal, merament lliberal.

Han sentit parlar d'orientacions científiques a favor de la representació de les corporacions en els Ajuntaments, no han sentit en el moment precis en que volgueren sentirho. Però nosaltres els hi hem de dir que no pot ni sisquera parlarse avui de representacions corporatives a Espanya, en aixó atrassada, com en tot, puix que aquestes corporacions no tenen avui la forsa indispensable pera governar.

Se'ns dirà: y vosaltres, representants de la Solidaritat catalana, que haveu constituït una forsa única ab tantes forces diferents com representeu, per qué us oposeu ara a aquesta representació dintre del Municipi, d'aquestes forces diferents que representeu individualment?

Peró'l problema es diferent. El sufragi corporatiu portaria als Municipis interessos contraris. Y la soma de quantitats distintes no es mai una forsa.

Nosaltres ens hem unit, sí, pero per lo que tenim de comú, l'esser catalans. Però'ls interessos que s'acoblaren a les Diputacions, com interessos conglomerats, caurien sempre a mans del Govern.

Nosaltres ens unim en Solidaritat com a catalans, y com a homes, per l'esperit de ciutadania.

EL SENYOR CARNER

«Havien dit que Solidaritat catalana era un moviment de reacció, y heusaquí que en aquest acte'ns presentém un munt de diputats de Solidaritat a fer un acte en pro del sufragi universal directe y que per sobre de tots nosaltres hi enlairém la bandera barrada.

Y fem un acte de manifestació y no un miting de propaganda a favor del sufragi universal, perquè aquest ja'l varen ratificar 200.000 catalans en les darreres eleccions y jo sé com está encarnat en el poble, sobre tot en aquesta comarca, de la que jo'n soc fill. Permetéme que jo posi dues modestes poncelles en aquesta hermosa corona que han teixit els meus companys ab els seus parlaments.

Jo, ciutadans, afirmo que'l sufragi universal es una conquesta definitiva de les modernes edats. Jo vull destruir aquí un argument que molt sovint se fa contra'l sufragi. Se diu: per ventura en un régim de pura democracia no succeeix que són realment uns quatre o cinc o cent homes que manen y constitueixen una oligarquia tant execrable com el régim de castes y classes? Ah, senyors! no desviém la qüestió; aclarim els conceptes. Es veritat que sempre hi haurá un grupu d'homes directores, però qué té aixó que veure, per exemple, ab el dret de naixensa, que a vegades posa al cap d'un poble a un imbècil o un malvat, ab el dret de preponderancia establerta a priori?

Peró se diu mes: se diu que les democracies están exposadas a caure fatalment en mans d'un mal pastor; però davant d'aixó nosaltres no li diem al poble: mira enrera, torna a les institucions passades; sinó que li diem: obre els ulls, torna a trobar tu mateix. Busquem el remei en el mateix poble.

Peró acabar, jo sols us vull fer una pregunta: tarragonins, gent del camp de Tarragona, interpretém vostre pensament al combatre a favor del sufragi? *(Un sí unánim esclatá en tota la sala.)*

Aquest assentiment volia, aquest mateix assentiment que estém segurs de rebre en totes les comarques ont anirém, pera ratificarnos en la nostra línia de conducta y no defallir en la lluita.»

EL SENYOR COROMINAS

«En el sí ab que heu respost a la pregunta den Carner, s'inclou tota la resolució del problema. Nosaltres ja sabiem quin era'l nostre dever, però ha arribat l'hora de presentarnos al poble de Catalunya pera que'ns donessiu una vegada més l'autoritat de la vostra representació».

Jo soc un vell soldat del sufragi universal y no creia que, després de veure encarnades en el poble català les meves doctrines, hagués de treballar, en la meva vellesa, pera defensar els meus ideals precisament en la terra ont els he vist assolits.

Jo creia que podiem anar a la constitució definitiva del municipi, però vaig tenir una gran tristesa al veure que ab aquest projecte den Maura s'intentava sustreure als pobles que han de constituir aquests municipis, el lliure espendiment de la seva voluntat.

Jo, que soc fill de la democracia, no puc consentir que puguin tenir una consideració privilegiada aquestes corporacions que no representen els interessos del poble, sinó tant sols la dels seus associats.

Els problemes socials son els que avui preocupen a tothom. Y jo dic a les classes conservadores: vosaltres que gaudiu de tots els privilegis y benestar, si no us preocupeu del poble y el combatiu prenent treureli l'únic medi legal que té de manifestar la seva voluntat, penseu que el poble tindrà sempre, al menos, la forsa del número."

Acabá dient: «Ciudadans, aixequemnos tots pera defensar el sufragi universal, que es la independència del ciutadà.»

EL SENYOR VALLÉS Y RIBOT

"El moviment de Solidaritat comensá quan Catalunya va rebre aquella definitiva bofetada que va fer aixecarla en pes. Aleshores va dir Catalunya al poble, com Crist a Llätzer: *Surge et ámbula*.

Si ará Solidaritat permetia que's negués el sufragi universal, hauriem de dir a Llätzer: «Torna a la tomba pera sempre mes!»

No es possible concebir sisquera l'autonomia de Catalunya sense l'autonomia dels catalans. Per aixó Solidaritat, que vol l'autonomia de Catalunya, no pot en cap moment deixar de defensar el sufragi universal.

Aquest Estat espanyol que no's preocupa de fer lleis que tinguin un sentit positiu, sinó de mantenir el seu predomini per medi d'una burocracia inepta, no pensa també més que suprimir l'actuació genuina del poble en el qual veu el seu enemic natural.

Y ara vol en Maura fer entrar tota aquesta burocracia en les corporacions provincials. Heusaquí a lo que, en aquest punt, tendeix el seu projecte.

Per amor a l'autonomia de Catalunya hem de sostenir y defensar el sufragi universal.

Acabá exortant al poble a estimar cada dia mes a Catalunya, a esser mes nacionalistes, a estimar la nostra llengua, y a continuar dintre la Solidaritat catalana, y donant tres visques: a Catalunya, a la Solidaritat catalana y al sufragi universal; visques que foren unánime y entusiásticament contestats."

EL SENYOR CABALLÉ GOYENECHÉ

Resúm els discursos, dient:

"De tots els parlaments que s'han pronunciat aquí se'n dedueix que Catalunya no vol ni pot voler que arribi a esser llei aquest projecte den Maura, perque sab que aquest projecte constitueix una mordassa que privaria que Catalunya pogués pronunciar les seves paraules de lliberació.

Per aixó, a tots els que representém a Catalunya, es un cas d'honra'l combatre aquest projecte. Y jo us faig la promesa ferma y sincera, de que així ho farém."

Ab aquestes paraules doná'l senyor Caballé per acabat el seu discurs y el miting. Y pausadament, ab el mateix orde de fins aleshores, aná desallotjant la multitud el teatre.

Expressament hem deixat de posar, al ressenyar l'acte, les acostumades paraules *aplaudiments, ovació*, etc., perque si haguéssim volgut esser fidels, les hauríem tingut de posar al final de cada paragraf dels oradors transcrits. Tal fón l'entusiasme del nostre poble.

ADHESIÓNS Y REPRESENTACIONS

Foren nombroses. N'esmentarém tan sols dues: la del senyor Odón de Buen y la del senyor Nougués.

Els demócrates tarragonins servarém sempre un bon record de semblant acte.

Del Mestre

Lecciones de controversia federalista.

III

Yerran los que creen que bajo nuestro sistema carece la Nación de atribuciones.

Tiene las de hoy, menos la ingerencia en la vida interior de las regiones y los Municipios.

Tiene su Constitución política; su jefe supremo de la República con sus secretarios; sus Cortes—un Coagreso elegido de todos los españoles, y un Senado compuesto por representantes de todas las regiones,—sus tribunales para conocer de los litigios entre ciudadanos de distinta región y de los delitos contra el Estado; su administración, su Hacienda. Su Hacienda, con la salvedad de que la cuota contributiva de cada región la recauda de la región misma por las contribuciones ó los impuestos que considere menos onerosos, más acomodados á su peculiar riqueza y de más fácil cobro.

Los poderes de la nación dirigen las relaciones diplomáticas, nombran los ministros plenipotenciarios y los cónsules, declaran la guerra, suscriben la paz y firman todos los tratados internacionales; los de comercio, los relativos á la propiedad intelectual y la industrial, los de comunicaciones, los de extradiación, cuantos puede ir exigiendo la creciente comunidad de intereses.

Para el ejercicio de la guerra y la conservación del orden público disponen de un ejército y de una armada federales, y cuando la seguridad de la nación lo exige, de las milicias de las regiones, constituidas sobre la base del servicio general obligatorio.

Dirigen, además, las relaciones interregionales, deciden las diferencias que entre las regiones surgen, auxilian á la región que por sí no pueda mantener la libertad ó restablecer el orden.

A su cargo corre todo el comercio interior, ya que á la vida interregional pertenece; y como consecuencia la legislación mercantil, la de Aduanas, la fluvial y la marítima, la acuñación y la ley de la moneda, la determinación del tipo para las pesas y las medidas, los correos, los telégrafos y los teléfonos interiores, los caminos y los canales que corran del uno al otro extremo de la República ó á más de una región se extiendan.

A los poderes centrales corresponde aún establecer cuanto pueda contribuir al mayor decoro y á la mayor cultura de la Nación toda: Institutos superiores de enseñanza, museos, archivos, bibliotecas, observatorios, etc., etc., todo sin perjuicio de que hagan otro tanto, y más si pueden, así las regiones como los Municipios.

Está la Nación atrasadísima en cultura y escasísima en canales que puedan llevar la vida á los campos y facilitar los transportes. Convendría, cuando menos por algún tiempo, que la Nación subvencionara escuelas y obras donde la pobreza de las regiones no permitiese construir las, y desde luego tomara las medidas convenientes, siquiera fuesen algo rigurosas, para que en lugar alguno de la República se descuidase la enseñanza. Había de importar poco á la Nación que suprimiesen algunas regiones las universidades sitas en su territorio; había de importarle si que hubiese Municipios sin escuelas de primera enseñanza y regiones sin escuelas orales y prácticas de artes y oficios. Necesita España una regeneración completa, y no la podrá conseguir como no se difunda la instrucción por todos sus miembros ni concurrir al fomento de la agricultura y la industria las muchas aptitudes hoy perdidas en carreras literarias donde sobran los que las siguen y faltan medios de ejercerlas con decoro y provecho.

Otras atribuciones tiene aún el Poder central en naciones federalmente constituidas: se las dan las regiones mismas según el desarrollo de la vida nacional

lo va exigiendo: ¿es ó no un error decir que carece de atribuciones?

F. PÍ Y MARGALL.

Avant sempre!

Tarragona, la nostra antigü y gloriosa Tarraco, va véures honrada'l diumenge darrer pels apóstols de les llibertats, pels defensors dels drets de l'home, que, en compliment de llurs tasques, venien a la nostra ciutat, lloc indicat pera efectuarhi'l primer acte de la llarga campanya solidaria que, en defensa del sufragi universal, els nostres representants, els qui parlen orgullosos en nom de Catalunya, se proposen realisar per tota la nostra terra.

El poble tarragoní hi assistí en massa y compacte al grandió miting celebrat en el Teatre Principal (Atenú de Tarragona), y plé d'entusiasmes, convenut de que si li treuen la mellor arma que té pera lluitar, el vot, no podrà tindre mai mes lligítims representants que portin la seva veu al Parlament y al Municipi, va contestar, seré, ab veu unánim, an aquella pregunta que va fer en Carner, afirmativament, aixó es, va confirmar que la campanya en pró del sufragi universal es justa y enmotlla ab els sentiments y ab les aspiracions del poble.

Avant sempre, dignes representants de Catalunya! El poble oprimít, el poble esclau, aquest poble que vol ésser gran y fort, tal com ho fón en temps passats, el poble que vol viure ab les modernes corrents del progrés, rompent cadenes y sense despeses que'l deshonren y l'humillen y'l tenen amordassat, aquest poble que's el que vol llibertat, us encoratja y us dona tota la llur confiança! Treballeu perque no se'ns arreballi un dels nostres drets indiscutibles, feu ressonar la veu de tota la nostra Catalunya devant els Governos espanyols, quina veu entranya la protesta sencera de tota la nostra terra, que's aquesta la terra de llibertat per excelencia!

Si logreu que'l funest projecte den Maura no arribi a surtir efecte, hauréu realitzat una de les mes primordials tasques que Catalunya us té encomenades, y se us venerarà per sempre mes; si surt fallida la vostra tasca, vosaltres, qu'hauréu interpretat fidelment el pensament de tot el poble lliberal, de tot el poble sá, no tindreu participació en l'obra regressiva y reaccionaria de la supressió del vot dels ciutadans, sino que tota la responsabilitat caurá sobre'ls enemics del poble, ja que serán ells els autors de tal funesta obra y vosaltres sereu per xó, també, venerats pel poble, per haberlo defensat.

Avant sempre per la Llibertat, ciutadans!

A. BRISA.

La Revolta

Ab aquest nom aparegué a Barcelona la passada setmana un nou periódic redactat per volguts amics y correligionaris nostres. No havia sortit encare al carrer quan ja el jutjat per ordre governativa recullia els vint mil exemplars que del mateix periódic s'havien estampat.

Nosaltres qu'hem tingut la satisfacció de llegir una prova del primer nombre, no podem atinar en la causa de la denuncia y ens semblá véurela entre ratlles.

Hi ha presentacions tan subversives!

Vedegin la del nostre confrare:

"La Revolta, ardida y jove, fa avui la seva aparició en el camp amplísim de la política catalana. Ve a ocupar un lloc de perill y de honor en la lluita per les causes de Catalunya y de la llibertat, causes glorioses, grans y santes. Y al comensar la nostra acció agressiva, al fer lluir sota'l sol les nostres armes lleals y nobles, volém dir ben clarament quin es l'amor que covém en el nostre cor, quina es l'idea que fulgura en el nostre front, quina es la bandera ben amada que aixecarán ab entusiasme els nostres brassos....

Som demócrates, som nacionalistes, som republicans. Volém la llibertat dels pobles y la llibertat dels homes. Volém que siguin autónomes les patries y que siguin lliures dintre d'elles els seus ciutadans. No acceptém tiranies forasteres ni internes tiranies.

El nostre amor primer, el nostre amor més gran es el de la llibertat individual, puig sense ella totes les demás llibertats són una mentida grollera y un cinic escarni. Creiéim que'ls drets de l'home son inseparables dels drets dels pobles. Y nosaltres regoneixém integralment aquells immortals drets de l'home que la Revolució francesa va proclamar gloriosament damunt les runes de les tiranies históriques.

Peró sabem que la llibertat política es ben poca cosa, si no l'acompanya la justícia social. Y per aixó som partidaris convenuts de les reivindicacions obreres y de la transformació radicalíssima de la societat actual. Els obrers sempre's tindrán, desintressadament, al seu costat en la lluita fatigosa pel millorament de la seva situació.

Perque som catalans, lliberals y autonomistes, som nacionalistes de Catalunya. Volém rica y plena a la nostra nació; y enteném que la seva riquesa y la seva plenitud han de donarli les modernes idees d'emancipació y progrés. Volém que l'arbre centenari de la patria tingui clavades, ben fondes, les seves arrels en la terra catalana. Peró volém, a l'ensem, que l'oregin tots els aires sanitosos del mon modern y que visqui y creixi sota un cel lluminós de llibertat humana.

Heusaquí, companys, l'amor que covém en el nostre cor. Heusaquí l'idea que fulgura en el nostre front. Heusaquí la bandera ben amada que aixecarán ab entusiasme els nostres brassos...."

Avant sempre, companys, la lluita es la vida. Lluitém!

Moviment federal

La Junta directiva de la Joventut Republicana Federal de Figueras ha quedat constituída en la següent forma:

President, D. Angel Casals; vis-president, Agustí Puig; tresorer, D. Joan Maurició; comptador, D. Francisco Roquet; bibliotecari, D. Josep Nicolau; vocals, D. Daniel Blahá y D. Ramon Pí; secretari, D. Cebriá Puig; vis-secretari, D. Félix Planas.

De teatres

Centre Federal

Animat aspecte presentaven el dilluns per la nit els salons d'aquesta popular societat. Celebrava son benefici la Secció dramática y aixó fou motiu per omplirse de gom a gom de nombros públic.

«El presidiari marcat» drama en tres actes, y la represa del juguet còmic «La carta delatora» foren les obres posades en escena, lluintse de debó tota la Secció dramática que brillantment secundada per la Sta Basada reberen molts aplaudiments.

«La carta delatora» original de nostre volgut company En A. Ribas Llagostera puig está esmaltada de xistes de bona llei; que units ab un argument sencill feren passar un rato agradable.

Al finalisá, el public cridá al autor essent molt aplaudit.

Per avui a la nit, benefici de la Sta. Basada, s'anuncia la represa del drama social en dos actes «Justa venganza» original de nostre company En R. Homedes Mundo, finalisant ab el juguet còmic, «Els banys de Banyols».

Plecs y esquinsades

Lo que han portat Els Reis

A Tarragona, uns bons pressupostos municipals.

Al senyor Governador, unes ulleres de llarga vista.

A D. Pepito, un altra cren.

A Brell un lloro que canta molt bé.

Al «Ateneo tarraconense» un altre tómbola.

Al «Círculo de Tarragona» un joc nou.

Al «Atenú de Tarragona» un *Imparcial*.

Al «Orféo tarragoní» els papers de «La Marsellesa» de Clavé.

A la «Fraternidad Republicana» un tapet nou y un artistic grupo de *rebeldes*.

Al *Diario del Comercio* una sarsuela ab un acta per D. Guan.

Al *Heraldo de Tarragona* un cos de redacció i un cos... tipat.

A *La Cruz* bilis, Vila i tila.

Al *Decano* un *Pilar* per aguantarhi els números.

A *Catalunya Nova* un *andante sin variaciones*.

Y a LA SENYERA FEDERAL... ja ho sentirán a dir.

Senyor Governador. Senyor Garcia Alix! Sabem qu'apesar de les nostres denúncies se continúa jugant descaradament, impunement, a jocs proibits; nosaltres, confiant en que vostè dictaria ordres severes als seus subordinats per impedirho, hem callat. Un altre cop mes li refresquem l'oido perquè fassi memoria y recordi per si no ho sab qu'un antecessor seu nomenat En Antoni Villarino, deixá'l mando de la provincia acompanyat de l'unànim prot-ista de tot Tarragona per amparar als infractors d'una llei punible com es el *joc del proibits*; li dihem aixó perquè confiats en la llur honradesa creiem que vostè tallará el mal proibint els jocs il·lícits.

Tarragona ho reclama!

Té vostè la paraula.

Rectifiquem. Sorpresa nostra bona fé, consignem que l'«Orfeo Tarragoní» no resultá vritat que'n el conc-rt que doná el passat dilluns cantés com deiem «La Marsellesa».

Sens diu que molt en breu ho farán, puig s'han repartit els papers de la mateixa.

A cada hu lo que sigui seu.

El País de Madrid te un corresponsal a Reus que'l *Times* o qualsevol dels grans diaris podria apropiarsel, ab la seguretat de que'ls informaria d'allò mes bé.

El Sr. Litrán, qu'es el corresponsal a que'ns referim, diu en l'informació telegràfica ressenyant el miting de Reus, que hi va parlar el Sr. Musito. El Sr. Litrán ho devia somniar aixó del Sr. Musito, perquè lo qu' es els reusens, no l'han sentit pas an aquell miting.

Vetaquí com se fan devagades verídiques informacions y certes conferencies. Oi?

La Cruz sortí el dilluns trayent foc pels caixals contra en Vallés y Ribot y dient que a la pregnta d'en Carner al poble contestá ab un sí sumament débil.

Es clar, com que'l senyor Tomaset li degué manar que's posés cotó fluix a les orelles pera assistir al miting la pobreta Cruz no hi veia ni hi sentia...

Hi ha qui diu que de malícia.

Remitido

Sr. Dr. de LA SENYERA FEDERAL:

Muy Sr. nuestro: Teniendo en cuenta el espíritu democrático en que dice inspirarse ese semanario y considerándole, por ende, ferviente devoto de la verdad, nos atrevemos a remitirle el presente escrito, en la seguridad de que no ha de tener inconveniente alguno en insertarlo, toda vez que con él pretendemos esclarecer la verdad que en tanta estima tenemos los que nos preciamos de demócratas.

En el número 13 de LA SENYERA, correspondiente a la pasada semana, aparece un artículo, titulado «Clases pasivas municipales», plagado de inexactitudes. Se afirma en el mismo que con motivo de haber pedido el concejal federal Sr. Redón la supresión de las viudedades «que tanto gravan el presupuesto municipal», los pareceres de los socialistas tarraconenses se dividieron, y mientras unos aplaudieron la proposición del Sr. Redón, otros la censuramos. Los socialistas de Tarragona, Sr. Director, ni se ocuparon siquiera, como tales, del asunto; únicamente un compañero nuestro, redactor de *La Aurora Roja*, órgano de la Federación local obrera, emitió su opinión, censurando la proposición del edil federal, criterio que sostenemos los demás socialistas, porque, en punto tan esencial de su doctrina, no puede haber, no hay disparidad de criterio entre nuestros correligionarios. Y entendemos por socialistas los que aceptan el programa y la táctica del partido, los que están a las resultas de llamarse en todas

partes por su verdadero nombre, los militantes, los afiliados.

Añade LA SENYERA, que a consecuencia de esta supuesta disparidad de criterio, consultamos el caso a diferentes prohombres del Socialismo, residentes en Madrid y en Barcelona. He aquí otra falsedad, Sr. Director. Ni un socialista siquiera, entendiéndose bien, ni un sólo socialista ha consultado el caso a nadie.

La primera consulta, ó sea la hecha al compañero Pablo Iglesias, la hizo, a instancias del edil federal Sr. Redón, el obrero José Rovira, quien se valió para ello de la amistad que tenía con nuestro amigo Iglesias por haber sido en otro tiempo, paquetero de *El Socialista*, y Rovira no es ni ha sido nunca socialista.

La segunda, la hecha al compañero José Comaposada, de Barcelona, la efectuó el propio Sr. Redón, por mediación de su amigo Bús y Socías, como así se desprende de una manera que no dá lugar a dudas, de la carta de éste, inserta en el mismo número de LA SENYERA y que acompaña la del correligionario Comaposada.

No podemos, no queremos suponer sea el Sr. Redón el autor ó inspirador del artículo en cuestión, pues esto equivaldría a creerle capaz de representar una comedia tan ridícula como incalificable. De ahí, pues, que excitemos a este señor para que, volviendo por los fueros de la verdad, se declare noblemente padre de las consultas a que se refiere LA SENYERA.

Cuanto a lo que se viene a suponer de si los socialistas de Tarragona somos enemigos de la creación de *cajas de retiro* para los empleados municipales, ni siquiera deberíamos tomarnos la molestia de contestarlo, ya que siendo una de las aspiraciones más inmediatas del Socialismo internacional la creación de esas cajas en beneficio de los explotados en general, mal podemos ser enemigos de que éstas empiecen a instituirse en los Municipios. Es más, nos contradiríamos al ser contrarios de la supresión de las viudedades, por cuanto éstas, las viudedades, son parte integrante de las cajas en cuestión.

Verdaderamente es incomprensible este interés marcado de la prensa republicana en desvirtuar los actos de los socialistas. ¿Dónde, cómo y cuando hemos hablado nosotros en contra de la institución de esas cajas?

Prueba de que los socialistas de Tarragona no hemos hablado de ello es que el Sr. Redón, tan interesado al parecer en conocer la opinión de algunos caracterizados socialistas, se le *olvidó* incluir en sus consultas este punto tan esencialísimo.

La *disparidad* de criterio entre nosotros queda *evidenciada* en las tres cartas que LA SENYERA inserta, pues incluso el compañero Bús y Socías, que nos es socialista militante, dice al Sr. Redón que él «no podría votar» lo propuesto por el edil federal.

Esperando de su imparcialidad, justicia y rectitud de criterio, dará cabida en las columnas de LA SENYERA al presente escrito, se ofrece de V., Sr. Director, y de la causa socialista, P. el C. de la r. S.,

MARCIAL BADIA, *Secretario*.

Tarragona 1.º de Enero de 1908.

Hi ha un segell que diu: «Partido socialista obrero, Comité local, Tarragona».

Es molt sensible que el «Comité local del Partido Socialista obrero de Tarragona» haigi sigut víctima d'una ofuscaió política o personal ab tant forta violencia com demostra el remitit que enterinament publicuém, que, conté massa paraules groixudes y ab massa també alusions personals, a les quals de cap manera volém contestar.

Sols dirém, que no hi ha pitjor sort que'l que no vol sentir y, el «Comité local del Partido Socialista obrero de Tarragona» no vol entendre que la proposició del nostre amic Sr. Redón comprenia dues parts, com textualment deiem en l'article a que dit Comité fa referència. «Per la primera sollicitava, per lo successiu, la supressió de les pensions de viudedat y orfandat y per la segona demanava la creació d'una *Caixa de retiros* ó Montepío formada pels mateixos empleats y subvencionada por l'Ajuntament».

Aquesta proposició no tenia altre objectiu que la *sustitució* de les pensions pagades per l'Ajuntament per altres pagades per una *Caixa de retiros*.

¿Está ben clar?

Dons bé, l'indicat Comité socialista no'n diu res d'aquesta *sustitució* y en cambi defensa les pensions pagades per l'Ajuntament y també defensa les «Cai-xes de retiros».

De subsistir les dues coses resultaria que la viuda d'un empleat de l'Ajuntament cobraria d'aquest la pensió corresponent y en cobraria un altre de la *Caixa de retiros*. Aixó no fora just ni equitatiu. Hi hauria doble pensió, que es lo que tractava d'evitar ab la seva proposició el Sr. Redón. Y tant més no fora just ni equitatiu quan les viudes dels demés trevalladors no cobren cap pensió de cap classe.

Además, el Sr. Redón milita en el partit federal y sols a lo que está inscrit en el Programa d'aquest ha de adaptarse. Segurament no ignorará el «Comité local del Partido Socialista obrero de Tarragona» que el Programa federal de 22 de Juny de 1894, diu textualment:

«Gradualmente reducidos los actuales haberes pasivos.»

En aquest principi del Programa va inspirarse el Sr. Redón y essent aixís se dona per ben satisfet.

Y sabem que el partit federal, que es l'únic al que el Sr. Redón ha de donar compte dels seus actes, també s'hi dona.

De la mateixa manera qu'es aixó veritat també ho son totes les demés que tant injusta com incorrectament califica el consabat Comité de *inexactitudes, falsedades y comedia tan ridícula como incalificable*.

Aquesta grollera fraseologia dij poc en favor del «Comité local del Partido Socialista obrero de Tarragona».

Y per aquest motiu doném per acabada la present polémica, si es que s'en pot dir polémica a una bensible ofuscaió, tal volta, segons se desprén del remitit qu'hem publicat, més personal que política, qu'ha sofert el tant anomenat Comité etz., etz., etz.

Solts y noves

A la riallera edat preuada, apenes entrat en la ditxosa primavera de la vida, morí el dia 6 del corrent a les nou de la nit, el que fou apreciat amic y bon correligionari En Pacó Ferré.

Entre'ls que forem sos amics y companys causá verdadera pena la mala nova de la perdua per sempre mes del nostre amic. Era un bon xicot en tota la extensió de la paraula, motiu pel qual havia contret moltes relacions y amistats.

Un accident del treball el tenia sepultat al llit desde feia uns set mesos. La ciencia ha sigut vensuda, al no poder retornar la salut an aquell apreciable jove.

L'enterro que tingué efecte'l dimars dia 7, se vegé molt concorregut d'amics, correligionaris y companys del difunt. La Joventut Federal, de la que n'era soci, li dedicá una artística corona de flors naturals y de la caixa n' penjaven vuit cintes blanques qu'eren portades per altres tants amics seus. La bandera de la Joventut cubria el fèretre den Ferré.

Sentim en gran manera la mort del jove amic y correligionari, sentiment que fem present a son germá En Guillém y demés apreciable familia, els que's troven desconsolats davant tal desgracia.

Va millorant del accident de que fou víctima la passada setmana nostre bon amic y correligionari En José Masdeu.

Per falta d'espai no podem publicar l'extracte de la sessió del Ajuntament.

Senyor Batlle: Podria dirnos si els veïns del Port son ciutadans de Tarragona ó be pertanyen a un aduar del Africa? Diem aixó perquè alguns dels carrers y entre els tals el de Lleó, es completament impossible passarhi.

Urgeix el prompte arreglo y si ho fá creguí que'l veïnat li agrairá moltíssim.

L'arcalde de Bilbao t' l'propòsit de penyorar ab 50 pessetas a cada un dels comerciants detinguts el diumenge per no respectar la llei dels descans dominical.

Lo que'l Govern y per tant els arcaldes haurien de procurar, es facilitar els medis necessaris pera que tothom pogués guanyarse bé la vida, fent que s'obrissin nous establiments, que tal volta no's daria'l cas tristíssim, que cada dia'n veïem de nous, de que families enteres abandonen les terres ibèriques per anar a buscar un tros de pá en terres llunyanés.

Aixó, senyors del Govern, aixó'l hauríes de preocupar forsa pera remeiarho!

Al ser denunciat el primer nombre del nostre estimat confrare barceloní *La Revolta*, LA SENYERA enviá'l següent telefonema.

«Tarragona 5, a les 19.—Rovira Virgili, Barcelona.—SENYERA FEDERAL felicita éxit *Revolta*. Denúncies encoratjen sempre.»

Endavant sempre, bons companys!

En Segundí Puig de Franch, director de nostre estimat confrare barceloní *El Poble Catalá*, ha sigut condemnat per aquella Audiencia, a 8 anys de presiri per delictes d'impremta.

Sentim vivament aital ensopegada remerciantli de cor nostra simpatia encoratjantlo y desitjantli al ensemps que pugui en breu gaudi de llibertat.

Els dies 14 y 15 del present mes de Janer, tindrà lloc una de les fires de bestiar, de totes classes, que ab tant bon acert celebra l'important ciutat de Manresa.

L'importancia que te per l'agricultura la celebració d'aquestes fires, la bona situació que ocupa aquella ciutat entre'l país productor y consumidor, mes les comoditats y facilitats que troven els concurrents, fan esperansar que les fires de Manresa, serán de les bones que's fan a Catalunya.

Les companyes dels ferrocarrils del Nort y de Berga han concedit bitllets d'anada y tornada ab gran rebaixa de preus.

Pera ahir nit estava convocada a Junta General ordinaria la nostra Joventut Federal. De no haverse reunir ahir, ho farà avui a les tres de la tarde.

Hem rebut el nombre corresponent al present mes de la revista *Pedagogia Racional*, orgue del Colegi Model de Interns de Sant Feliu de Llobregat, que dirigeix el nostre iluustrat amic y colaborador En Ramón de P. Martorell Font.

Les firmes que autorisen els articles continguts en aquest nombre, son les den Martorell Font, Vazquez Miró, Sentis, Rodriguez Mendez, Rosal de Rosals, Muñoz Escames, Queraltó y V. Ras.

Il·lustren el nombre varies fotografies molt interessants.

Tant els escrits com els gravats, respounen al titol y al fi de la revista.

L'oido als sords.—Llegiu l'important reclam que publicuém en la darrera plana d'aquest periódic.

LA EDUCACIÓ LAICA

Escola de 1.ª Ensenyansa

Robolledo, 4 baixos

Ensenyansa científica y racional. Clases especials de repás, reforma de lletra y preparació pera la 2.ª ensenyansa.

S'admeten recomenats y externs

GRAN CRIADERO
DE CEPS AMERICANS

— DE —
BRÚ Y PEREZ (S. en C.)

Ceps robustos, de grans arrels y primera calitat.

Preus molt econòmics.
Carretera de Castelló (Cuatre carreteras)
TARRAGONA.

Tipografia Tarraconense, Méndez Núñez 5,

BODEGA VINÍCOLA

DE

DALMAU Y NIN

Especialitat en vins de taula, País y generosos a preus módics.
Unic dipòsit a Tarragona dels acreditats vins dels magatzems de Xerez Sanchez Romate, els quals s'expediran a preus sumament econòmics.

SE SERVEIX A DOMICILI

Teléfono nom. 67.

3, S. Agustí, 3.—Tarragona

PALLEJÁ FOTOGRAF

UNIÓ, 18

Casa fundada en 1863

Edifici construït expròfés para fotografia

Reproduccions, ampliacions, postals, etc. y tota mena de treballs pels procediments moderns mes perfeccionats.

LA JOYA DEL CENTRO

DE

JOSEP RIOLA

22, Rambla de Castelar, 22.—TARRAGONA

Vins de taula, Priorats, Rancís y Generosos.—Oli pur de oliu.—Gran assortit d'ampolles de licors y aigüerds de superior qualitat a preus molt econòmics. Xampany desde 3 a 10 pessetes l'ampolla.

SE SERVEIX A DOMICILI

GRAN FÀBRICA DE CALSAT

PERA PÀRVULS

DE

CAVALLÉ Y MARQUÈS

CASA FUNDADA EN 1889

Afores de S. Francesc, 94.—TARRAGONA

AIGUES Y SALS DE MEDIANA DE ARAGÓN

Aigua mineral-natural purgant.—Pren de la ampolla 1 pesseta.
Sals naturals purgantes, depuratives, diuretiques, aperitives, lacsantes, obtingudes per evaporació espontània de l'Aigua de Mediana de Aragón.—Preu del frasc 2 pessetes.

Capseta Ideal La millor purga a l'alcans de tothom.—Cada capseta conté 25 grams de Sals Naturals, Purgantes de Mediana de Aragón; dosis més que suficient para una purga: Pren 25 céntims la capseta.

Sals Naturals perfumades al Thymol para loció y bany. Sulfatades-sólides, obtingudes per evaporació espontània de l'Aigua de Mediana de Aragón.

Pots de 1/2 kilo, 3'50 pessetes; 1 kilo, 6 pessetes

Barrils para 3 banys, 12 ptes.; 5 banys, 15 ptes.; 7 banys, 18 ptes.

Tolietto íntimo de les senyores. Irrigacions vaginales y rentats vulvars ab la solució de les Sals Thymolades, son lo millor remey y més eficaç desinfectant para prevenir y curar les afeccions de l'aparell genital femení.

CAPSETA SALUS conté 6 paquets para 6 irrigacions, 1 pesseta.

Sals del Pilar para preparar la més estomacal y econòmica Aigua de Taula. Sens rival en les afeccions del pador, fetge, ronyons y ventrell. Caixa de 10 paquets para 10 litres d'aigua: 1 pesseta.

Unic dipòsit en aquesta provincia: P. REDON. Plassa d'Olózaga, 10, entressol, TARRAGONA

PASTISSERIA Y COLMAT

SARAH BERNHARTD

DE

LLUIS RIOLA

Gran laboratori de rebosteria y tota classe de pastells para bodes, bateigs, etc.—Complet, assortit en capsetes especials para bombons.—Objectes de luxe, xampany vins y licors del pais y de l'extranger.

Sant Agustí, 19.—Tarragona

FÀBRICA DE BRAGUERS

Y DE

Aparells ortopédics (trencats)

Son molts els que venen braguers pero molt pocs els que n' saben construir. Costa molt colomar un braguer, pero mes encare saberlo construir, puig avans de colomarlo be es indispensable saberlo construir porque sense la ciencia y practica de construcció mal se pot adquirir la de colomació.

No us deixeu atraure per aqueixos aplicadors de braguers que desconeixent per complet llur construcció, anuncien la radical curació de les hernies o trencadures. EL BRAGUER ARTICULADOR-REGULADOR sistema Montserrat, es el mes practic y modern para la retenció o curació de les hernies per cròniques y rebels que siguin.

Grans existencies de braguers petits de goma para la radical curació de les hernies congénites o de l'infancia y tot lo que s' refereix a Cirurgia y Ortopedia.

Casa Montserrat, Unió, 34.—Tarragona

L' oido als sords

Sorolls y derrames de les orelles.—L' acció de l' AUDIPHONE invisible. Innombrables cures.

El descobriment de l' AUDIPHONE invisible para la curació de la sordera, dels sorolls y remors de les orelles, que a Fransa y a l'extranger ha causat la mes gran emoció, el periódic *La Médecine des Sens* la descriu magistralment y la nova edició ilustrada que acaba de sortir, deu posseirla tothom.

Dels importants articles publicats per aquell periódic, sobresurt especialment: «Estudi erudit dels sentits de l' oido y ls seus orgues».

L' origen y l' exposició de l' AUDIPHONE INVISIBLE; modo de funcionar y son empleu; acció curativa en les afeccions de l' oido.

COM S' ESDEVÉ SORD: correlació inevitable entre la gola, el nas y les orelles; *varies causes de la sordera*, etc.

Un estudi científic de l' anatomia fisiològica de l' orella donant l' exacte funcionament de l' orgue auditiu, etc.

D' ont provenen els remors, els rodaments de cap els derrames de les orelles, etc.

En fi: baix el titol de *Tribuna de les cures*, un grapat d' observacions curioses, de explicacions conmovedores, triades de les mes interessants cures y les mes recents relatives a la sordera, als remors, derrames d' orelles.

Ab el fi de propagar les excelencies de l' AUDIPHONE invisible y del procediment de l' Institut de la Sordera, cada dia

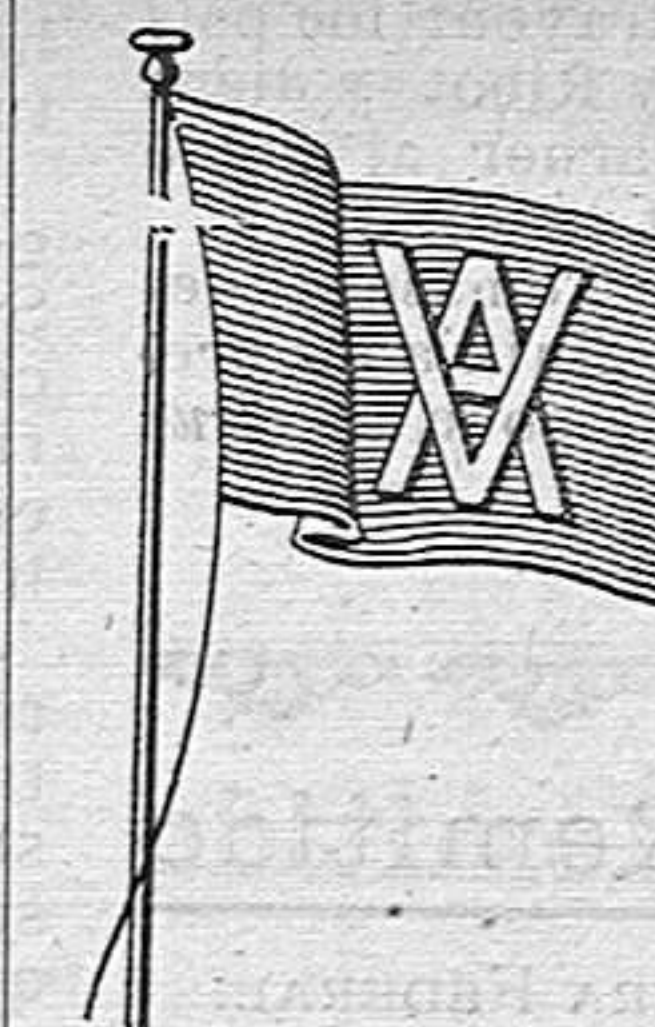
SE REPARTEIX GRATUITAMENT

el periódic *La Médecine des Sens*. Els lectors qu' encare no l' hagin rebut, se ls prega l' demanin desseguida al Director de l' Institut de la Sordera, 19, rue de la Pépinière, Paris. *La Médecine des Sens* se ls hi enviarà franc y sense cap gasto. Consultes, tots els dies de les 10 a les 12 del mati y de les 3 a les 5 de la tarde.

LINEA REGULAR DE GRANS VAPORS

IBARRA Y COMPANYIA Societat en comandi

SEVILLA

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Aguilles, Almeria, Málaga, Cádiz, Sevilla, Bonanza, Huelva, (admetent càrrega para Ayamonte y Isla Cristina), Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadeu, Gijón, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes, Sant Sebastia, Bayona y Burdeus.

Servei ràpid eventual para l' Nord d' Espanya, ab escala en els ports de Valencia, Alacant, Málaga, Cádiz, Sevilla, Vigo, Corunya, Santander y Bilbao.

S' admet càrrega y passatger a preus reduïts.

Sortirà d' aquets port el pròxim dijous el magnífic vapor espanyol

Cabo Trafalgar

de 2.500 tonelades, capità Manuel Ferreiro. Admetent càrrega y passatgers para ls esmentats ports.

Consiguatari a Tarragona:

En MARIÁN PERES

CARNICERIA

DE

JOSEP RIBAS

Carn fresca de bou, moltó y anyell.

Se serveixen tota classe d' encàrrecs y provisions.

Cos del Bou, nom. 12.—TARRAGONA